

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Eliseu Climent.

Director: Enric Rimbau.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera, Lluís
Bonada, Xevi Camprubí.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Vanesa
Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Alvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyis, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador
Cot, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega,
Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S.
Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas,
Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger
Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba,
Ferran Sáez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon
Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (*Beirut*), Mònica
Bernabé (*Kabul*), Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscú*), Joan Canela (*Johannesburg*), Jordi Carreras
(*Nova York*), Macià Claramunt (*Castelló*), Miriam Diez
(*Ciutat del Vaticà*), Joan Lluís Ferrer (*Èvissa*), Erena
Calvo (*Rabat*), Carlos G. Cano (*El Salvador*), Ricard
González (*Washington*), Joan Antoni Guerrero (*Andorra*),
Pere Habet (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*),
Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequín*), Jordi Mumburú (*Roma*),
Federico Rivas (*Buenos Aires*), Anna Sáez (*Lleida*), A. V.
Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Diez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Òscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Lloà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Ramon Llop, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Foto de la portada: EFE

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

L'oxigen d'Obama

Fa justament un any de la victòria electoral de Barack Obama. Prou temps per a començar a analitzar en quin estat es troben les grans expectatives que es van aixecar arreu del món quan fou elegit. Ara com ara, sembla que els aires de canvi que van acompanyar l'entronització del primer president negre —*afroamericà*, en llenguatge políticament correcte— dels Estats Units d'Amèrica han topat amb una realitat prou dura d'erosionar. En política interior, la seva proposta emblemàtica de reforma sanitària ha trobat l'oposició hostil dels grans *lobbies* de les companyies d'assegurances. Unes pressions que fins i tot han arribat a l'interior de la formació demòcrata. Val a dir que Obama ha aconseguit uns bons resultats en política econòmica. De fet, els EUA han obtingut uns resultats econòmics que indiquen la fi de la seva recessió econòmica i l'inici d'una nova etapa de creixement.

Pel que fa al pla exterior, de moment els èxits d'Obama encara no han arribat. El desgast per les dues intervencions militars més importants, l'Iraq i l'Afganistan, ha esdevingut una feixuga càrrega per a l'administració de Washington, que veu com com més va més es compliquen els seus plans i més s'embulla la situació. La realitat al Pròxim Orient tampoc no sembla que permeti a l'administració Obama, de moment, d'albirar cap canvi positiu i apuntar-se un èxit. Els assentaments israelians a Cisjordània continuen complicant el conflicte i no sembla pas que la mediació del president nord-americà hagi fet efecte a cap dels dos bàndols.

Hi ha un altre àmbit que també posarà a prova la capacitat real de l'equip d'Obama per a materialitzar els canvis que propugnava a la seva campanya. Fa referència al paper dels Estats Units en la lluita contra l'escalfament del planeta, contra les emissions de CO₂. La setmana passada es feia a Barcelona la UN Climate Change Talks 2009. La cimera, organitzada per les Nacions Unides, va aplegar representants de prop de 190 països per preparar la crucial cimera de Copenhaguen, el mes vinent. La trobada haurà de servir per a actualitzar el protocol de Kyoto. Aquell tractat, signat el 1997, fou rubricat per 184 països. Amb l'absència destacada dels EUA, precisament el principal emissor de CO₂. Des de llavors, el paper de la primera potència mundial en la lluita contra l'escalfament global ha estat ben galdós. I, a la pràctica, ha entrebancat els objectius de Kyoto i ha fet inútils els esforços dels països compromesos amb aquesta causa global. Ara Obama té l'ocasió de rectificar el paper dels EUA i demostrar que aquell tarannà que tantes expectatives va aixecar —el famós *yes, we can*— és realment més fort que l'omnipotent poder dels *lobbies* de les multinacionals nord-americanes, els botxins veritables del protocol de Kyoto.

Als nostres lectors

Aquesta setmana comença una nova etapa d'EL TEMPS, amb el nomenament com a nou director d'Enric Rimbau (Barcelona, 1971) que ha protagonitzat una llarga trajectòria en aquest setmanari com a coordinador d'*El Temps Ambiental*, redactor de política i, des de fa cinc anys, cap de redacció de Barcelona. L'objectiu del relleu és aprofundir la qualitat periodística d'aquest setmanari i alhora dotar-lo d'una versió electrònica que us permeti d'accedir a nous continguts, documents que amplien o complementen la informació de la revista i que us acosti també a les pàgines històriques d'un setmanari que,

recordem-ho, enguany ha fet 25 anys. Molta sort!

Àlex Milian